

6 a 7 / 2012

LUNARIA

Měsíčník pro občany Petrohradu, Černčic a Bílence
VYDÁVÁ OBEC PETROHRAD
CENA 2,- Kč

Milé čtenářky a milí čtenáři,

dnes je pátek, třináctého července, prázdninový den se zamračenou oblohou, s deštěm a s teplotami nepříliš letními. Nevadí, my již dávno víme, že to jsou záležitosti nepodstatné, nedůležité, a protože je neumíme ovlivnit a změnit, tak je zcela zbytečné je řešit. Zůstaneme u toho pátku třináctého, neboť magie čísel nás určitě zajímá, alespoň mnohé z nás. Co nám o dnešním dnu říkají pranostiky?

Svatá Markéta, hodila srp do žita.

Co je žito, snad většina lidí ví, ale jak vypadá srp a proč ho ta Markéta zahazuje do obilí, bude pro mladší generaci určitě záhadou, někteří si možná vybaví srp na rudé vlajce v kombinaci s kladivem, ale ani tomu sama nevěřím. Druhá pranostika by nám všem milovníkům zdravé výživy měla udělat radost, protože říká:

Na Markétu když prší, ořechy ze stromu srší.

Jsem přesvědčena, že v tomto případě není třeba nic vysvětlovat. Jen si v klidu počkáme, jak se obsah tohoto sdělení vyplní. Bylo by také zajímavé podívat se do historie – jaké události nastaly v tento červencový den v Čechách a co znamenají pro dnešek? Zkuste se zamyslet nad minulostí prostřednictvím internetu, hledejte souvislosti.

- 1463 – Král Jiří z Poděbrad svolal velký sněm všech zemí Koruny české, jehož cílem bylo řešit rozpory katolíků a husitů.
- 1621 – Vojenské oddíly povstalců (markraběte Jana Jiřího Krnovského a Ladislava Veleny ze Žerotína) zaměřily na východní Moravu.
- 1652 – Vysvěcení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí.
- 1918 – Podle dohody českých politických stran se nefungující Národní výbor přetransformoval na Národní výbor Československý, který měl za úkol připravit převzetí moci a organizování budoucího státu.
- 1922 – V obecných školách byly mezi povinné předměty zařazeny občanská nauka a ruční práce a pro dívky též tělocvik a nauka o domácím hospodářství.
- 1925 – Při výzkumu paleolitického stanoviště v Dolních Věstonicích nalezena plastika ženy, tzv. Věstonická Venuše.
- 1933 – Schválen zákon umožňující stíhat protistátní činnost státních zaměstnanců a některých dalších osob.
- 1934 – Československá obilní společnost získala monopol na nákup, prodej, dovoz a vývoz obilí.

- 1943 – Nacisté vypálili obec Český Malín a při tom vyvraždili 400 obyvatel.
- 1947 – V Ústí nad Labem se odehrála nejhorší tramvajová nehoda v dějinách Česka – na Bukově havaroval vinou problémů s brzdami plně obsazený motorový vůz sjíždějící z Telnice.
- 2010 – Václav Klaus jmenoval vládu Petra Nečase.

Máte také pocit, že se vlastně nic zvlášť nového neděje, že se historie stále opakuje, samozřejmě v poněkud jiných souvislostech a za jiných okolností? Ale pořád tu zůstávají politické a ekonomické rozpory a problémy, změny ve školství a v zákonech, které nikam nevedou, vraždy a havárie, zajímavé archeologické nálezy a kulturní záležitosti, které nás zviditelní... a co svět třináctého července?

- 1558 – Španělská armáda porazila francouzskou v bitvě u Gravelines (ve Francii).
- 1643 – Anglická občanská válka: V bitvě u Roundway Down porazili royalisté armádu parlamentaristů.
- 1878 – Berlínská smlouva zajistila úplnou samostatnost Srbska.
- 1900 – Povstání boxerů: Armáda evropských spojenců dobyla zpět Tientsin.
- 1908 – Na Londýnských olympijských hrách poprvé v moderních dějinách závodily i ženy.
- 1930 – V Uruguayi bylo zahájeno první Mistrovství světa ve fotbale.
- 1973 – Aféra Watergate: Při slyšení před senátní komisí prozradil Alexandr Butterfield existenci magnetofonových nahrávek prezidenta Nixona.
- 1977 – 25hodinový výpadek elektřiny v New York City (USA) vyústil v nepokoje a rabování.
- 1982 – V Montrealu (Kanada) se poprvé baseballová All-Star Game hrála mimo území USA.
- 1985 – V několika městech světa proběhl současně humanitární koncert Live Aid.
- 2006 – Vznik nezávislého státu Černá Hora

Zdá se, že vyjadřovat se ke světové historii opět nemá smysl, snad jen můžeme pocítit radost nad tím, že válečné konflikty jsou v nových dějinách vystřídány sportovním zápolením a že odposlechy a nahrávky politiků tu byly i před čtyřiceti lety. Internet mi nabídl další zajímavou informaci – v letošním roce máme již třetí pátek třináctého, podobně to bylo v roce 2009 a třikrát se tento den objeví v roce 2015 a pak až v roce 2026, 2037. I to je motiv k zamyšlení... Přeji všem krásné léto, bez ohledu na historii užijte si přítomnost a věřte v budoucnost.

Marie Vránová

POSLEDNÍ MĚSÍCE ŠKOLNÍHO ROKU

Spaní ve škole

V pátek 25. května 2012 žáci 1. a 2. ročníku ZŠ přespávali ve škole. Nejprve jsme si připravili třídu na spaní a počkali jsme na všechny děti. Pak jsme hráli v družině hry, při kterých jsme hodně spolupracovali a nikdo nebyl poraženým. Společně jsme si připravili táborák a opekli jsme si k večeři vuřty. Pak již byl pomalu čas se chystat na spaní. Děti se i bez maminek zvládly postarat o večerní hygienu. Poté jsme již zalezli do spacáků a poslouchali jsme pohádky. Nakonec

všechny děti usnuly. Ráno jsme si připravili společnou snídani a již jsme se těšili na maminky a tatínky, kteří si pro děti přišli. Stává se, že děti mají ve škole nějakou akci, těší se na to, že udělají mamince radost... a v takový okamžik není nic horšího, když maminka nepřijde, nebo přijde pozdě. Žel toto se stalo i při přespávání ve škole. Děti, které zde zůstaly déle, než bylo domluvené, měly tímto pokažený zážitek z celé akce.

Den matek

Třetí pondělí v květnu se v první třídě konal tradiční projekt *Maminky mají svátek*. V tento den jsme navštívili MŠ, upekli jsme maminkám buchty a připravili se na odpolední setkání maminek. Již v době před vlastním projektem děti vyrobily maminkám drobné

dárečky. Odpoledne se setkaly maminky jednotlivých dětí, děti a zaměstnanci školy. Atmosféra byla pohodová, žel několik mráčků přes ni přeběhlo také, to v tom okamžiku, když dítě čekalo, že maminka přijde a ona nakonec nepřišla...

Jak to vypadalo při návštěvě

1. a 2 .třídy v mateřské škole?
Den po svátku všech maminek,
13. května 2012, navštívili žáci
1. a 2.ročníku kamarády ve
školce. Přečetli jim povídání o
mamince. Pak jsme si povídali o
maminkách, jaké jsou, co umí,
jak vypadají a hlavně o tom, že
je máme rádi. Děti si vybarvily

omalovánku s maminkou a
školáci dětem ze školky
zazpívali písničky o rodině.

**Fotografie ze všech akcí školy
můžete vidět na webových
stránkách školy:**

<http://www.zspetrohrad.pcsa.cz/galerie/index.php>

POZNÁMKA REDAKCE: Víme, že tyto akce s rodiči se obvykle konají v takovou dobu, kdy maminky, které pracují, se nemohou z tohoto důvodu dostavit včas. Je výborné, že se rodiče stávají součástí školního života svých dětí, ale aby některé děti nebyly smutné, bylo by zřejmě vhodné zvolit přijatelnější termín pro konání těchto společných akcí.

Kroužky ve škole

V tomto školním roce probíhaly v ZŠ a MŠ Petrohrad pod vedením Mgr. B. Soukupové tři kroužky. Děti mohly navštěvovat kroužek Hry na sopránovou zobcovou flétnu, kroužek Poznáváme Bibli a kroužek Anglického jazyka. Pojdme se podívat, jak se dětem v těchto kroužcích dařilo.

Kroužek **Hrajeme na flétnu** je na škole již tradičním kroužkem, který je zde veden 4. rokem. Zpočátku byl o něj veliký zájem, nyní jej navštěvují děti, které hudba opravdu zajímá a baví je hra na nástroj. Protože v tomto kroužku je zapotřebí

každodenního cvičení i doma, děti postupují podle toho, jak se samy

připravují. Někdo postupuje rychleji, protože doma cvičí, ten, kdo vyndá flétnu jen jednou za týden na kroužku, postupuje mnohem pomaleji. V tomto školním roce navštěvovalo kroužek Hrajeme na flétnu 6 dětí (z toho jedno dítě z MŠ).

Kroužek **Poznááme Bibli** nabízel dětem možnost seznámit se s příběhy Starého a Nového Zákona. Děti si četly v Bibli, vyráběli jsme, poslouchali křesťanské písně pro děti a zpívali jsme. Děti dostaly Bibli pro 21. století.

Součástí kroužku byl také Legoprojekt, který pořádala Církev Bratrská a který přijel na jeden den také za dětmi do Petrohradu. Závěrečným programem byla Poslední večeře Páně. Děti si samy vyzkoušely

umývání nohou kamarádům. Zjistili jsme, že nám Ježíš ukazuje, jak si máme navzájem pomáhat. Děti na závěr dostaly knížky a samolepky. Udělali jsme si malou oslavu. Na kroužek chodilo 6 dětí, z toho 1 dítě navštěvující MŠ.

Kroužek **Anglického jazyka** probíhal ve 2. pololetí tohoto školního roku. Byl určen pro žáky 1. a 2. ročníku. Společně s Katy a Tomem jsme připluli na Anglický ostrov, kde jsme se zvířátky poznávali čísla, barvy a další věci v anglickém jazyce. Děti poslouchaly a zpívaly písničky, učily se básničky v angličtině, vyráběli jsme různé "knížičky" a jiné věci, které nám pomáhaly upevňovat si získané vědomosti. Děti se během krátké doby naučily mnoho užitečných slov a vět. Kroužek navštěvovalo 7 dětí.

Mgr. Barbora Soukupová, učitelka ZŠ

Dětský den

Byl 1. červen, MDD, a proto i my v naší petrohradské škole jsme pro děti připravili nevšední prožití tohoto dne. Jejich úkolem bylo uvařit si samy oběd. Vzhledem k tomu, že se blíží prázdniny, vařily děti na zahradě v kotlících nad ohni.

Sluníčko se schovávalo za černými mraky, a tak příprava ingrediencí byla přeložena do školy.

Paní ředitelka Hůrková zahájila soutěžní den a předala slovo paní učitelce Höbeltové. Děti se rozlosovaly do tří skupin, které byly barevně rozlišeny, a velké vaření mohlo začít. Každá skupina musela zvládnout

oloupat a nakrájet brambory, salám, česnek a samozřejmě cibuli. To byl tvrdý oříšek, který přes pár slziček překonaly i naše nejmenší dětičky ze školky.

Když byla příprava pro vaření hotová, šly děti, které chodí do školky, hledat poklad a školáci se už nemohli dočkat, až rozdělají oheň pod kotlíky. Brzy se už školní zahradou linula vůně bramborového guláše a na to vše dohlížela naše dvoučlenná porota. Kolem poledne už nedočkavě čekaly děti s ešusy na svou porci. Všem náramně chutnalo a za chvíli jsme vyškrabovali dno kotlíků.

Vtom nastoupila porota a velmi kladně ohodnotila práci všech dětí a

vzdvihla některé jedince, kteří se obzvláště snažili během celého dopoledne.

Všechny děti dostaly

list výuční

v řemesle kuchařském.

Sladkou tečkou nakonec byly jablkové řezy, které na oplátku za výborný oběd upekly děti ze školky. A co poklad, který

našli ti nejmenší? Jsou to dvě krásné stavebnice, které dětem zůstaly jako vzpomínka na tento nevšední den.

Závěrem bych chtěla popřát všem dětem, ale i zaměstnancům MŠ a ZŠ Petrohrad krásné prázdniny a načerpání mnoho sil do nového školního roku.

Lenka Bláhová, kuchařka

Po přípravě surovin na bramborový guláš, který u kotlíků na školní zahradě dokončili školáci, čekal na děti z mateřské školy důležitý úkol. Ten si pro ně připravil skřítek Korálek prostřednictvím dopisu, který jim zanechal v šatně. Prozradil jim, že má pro ně připravený poklad, ale kde je ukrytý, se dozvedí po splnění jednotlivých úkolů. A tak děti ochotně pomáhaly skřítkovi zjistit, co chutná nejlépe, co si má dát k jídlu, pomohly mu uklidit jeho hračky do košíčků, najít poztrácené knoflíčky, postavit věž, rozvázat zauzlované provázky, složit obrázek, naučit se básničku, kterou pro ně složil, a nakreslit svoje portréty, aby

viděl, jak vypadají. Děti pracovaly ve skupinkách, a protože vše výborně zvládly, Korálek jim prozradil, kde mají ukrytý poklad hledat. Trošku námahy a poklad v podobě konstruktivních stavebnic byl objeven. Dodržely svůj slib a školákům, kterým byl poklad také určený, jeho nález prozradily až po společném obědě, který na zahradě chutnal opravdu výtečně.

Environmentální vzdělávání, výchova a osvěta (EVVO)

V úterý 12.6.2012 proběhl v tomto roce poslední výukový program z oblasti EVVO připravený lektorkami Naučného střediska ekologické výchovy Kladno – Čabárna. Děti mateřské školy poznávaly počasí se skřítkem Rákosníčkem. Dozvěděly se, že počasí se dá také poznat podle chování rostlin a živočichů, tvaru a seskupení mraků, že vliv má slunce, měsíc, hvězdy i vítr, na který si také zahrály.

Školáci poznávali, co je ve světě rostlin a zvířat nebezpečné, na co bychom měli být opatrní a čeho se naopak bojíme zbytečně.

Ivana Hůrková, ředitelka

Výlety

Poděkování za zorganizování výletů patří paní učitelce Zuzaně Höbeltové za výlet pro 3. a 4. ročník a paní učitelce Barboře Soukupové za zorganizování výletu pro 1. a 2. ročník a mateřskou školu.

Výlet 3. a 4. třídy ZŠ Petrohrad do Plzně

V pondělí 28. 5. 2012 se 3. a 4. třída vydala na školní výlet v rámci vlastivědného učiva. První, co pro děti bylo přichystáno, bylo plzeňské historické podzemí, kde si děti v alchymistické dílně z doby Rudolfa II. vyzkoušely změnit vodu na krev, vytvářet magický oheň a jiné pokusy. Dále mohly vidět archeologické nálezy. Po prohlídce krásného

podzemí jsme vyšli na povrch, kde nás překvapilo sluníčko a krásné počasí, které nás doprovázelo k další výpravě a to k Muzeu strašidel. Po cestě k Muzeu děti obdivovaly krásu plzeňské radnice a i katedrála

sv. Bartoloměje nás svou krásou zcela ohromila. Znenadání jsme stáli před domem, kde kdysi dávno strašilo a kde pro nás byl připravený velmi krásný program. Děti poznávaly plzeňská strašidla a jejich pověsti, když poznaly všechna z plzeňských strašidel, čekalo na ně

milé překvapení a to takové, že hledaly poklad, který schovalo jedno ze strašidel. 😊 Když děti poklad našly, vydali jsme se na další cestu - na dobrý oběd. Po obědě už nás čekal transit, který nás zavezl do Air parku ve Zruči u Plzně. Děti mohly vidět letadla, obrněné vozy, tanky, vrtulníky a jiné. Když jim pan průvodce řekl, že si mohou vylézt do kteréhokoliv letadla, tanku, obrněného vozu či vrtulníku, všem se hned rozsvítily oči a už vybíraly, do kterého vylezou jako první. Nejvíce obdivovaly stíhačky MIG 21 a obrněné vozy, ve kterých na sebe mohly obléci uniformy vojáků z druhé světové války a helmy zdravotníků nebo tankistů.

Po skončení prohlídky už nás čekala poslední cesta a to za domovem. Po krásném dni byly děti příjemně unaveny a zpáteční cestu prospaly.

😊 **Boženka Adámková**

Výlet 1. a 2. ročníku a mateřské školy

V úterý 26.6.2012 se žáci 1. a 2.ročníku a děti z mateřské školy nemohli dočkat výletu do plzeňské ZOO a Dinoparku. Zvolili jsme méně pohodlnou, ale zato dobrodružnější cestu veřejnými dopravními prostředky.

Mnohé z dětí se takto dopravovalo poprvé. Nejdříve jsme kousek cesty jeli autobusem, pak pokračovali rychlíkem, který jsme později vyměnili za tramvaj a zbytek cesty jsme šli pěšky. Také jsme zdolali „jezdící schody“. Nutno podotknout, že právě z eskalátoru měly děti největší obavy, které ale statečně překonaly a žádné z nich nevyužilo možnost vystoupat po pevných schodech. Velkým zážitkem byla také cesta tramvají. Děti byly velmi ukázněné, a tak cestování proběhlo hladce.

Zoologickou zahradou nás provedla lektorka Jana s programem Zvířátka z pohádek. Tak jsme se blíže seznámili například s klokanem, orangutanem, lemurem, lvem, také se želvou, papouškem. Některá zvířata jsme pozorovali

samostatně, nezapomněli jsme ani na občerstvení a už jsme spěchali do Dinoparku. Prohlédli jsme si dinosaury, vyfotografovali se s nimi a samozřejmě jsme museli zjistit, jak jsme odvážní a obratní při zdolávání téměř všech herních prvků (každý podle svých schopností). Školáci se prostřednictvím kina ocitli v pravěku a navštívili i nově zbudované podzemí v ZOO. Na závěr ještě nezbytná koupě suvenýru s dinosauří tematikou a před námi už je jen zpáteční cesta domů.

Na nádraží jsme se odměnili porcí výborné zmrzliny, a pak relaxovali ve vlaku. Příjemně unaveni a plni dojmů jsme se šťastně vrátili domů.

Ivana Hůrková

Na návštěvě

Ve středu 27. 6. 2012 jsme se vypravili na návštěvu PL Petrohrad. Děti shlédly výstavu fotografií pana Jiřího Měchury. Pak se šly děti z MŠ a 1. a 2. ročníku podívat na loutkové představení, které si pro nás připravili pacienti z PL Petrohrad. Viděli jsme pohádku o

vodníkovi, který zachránil království. Dětem se pohádka velmi líbila.

Po představení si děti mohly zkusit povodit loutky. Děti udělaly radost zaměstnancům a pacientům PL Petrohrad, když napsaly a nakreslily do návštěvní knihy obrázky z právě shlédnutého divadla.

Mgr. Barbora Soukupová

Loučení se školním rokem

Dne 28. 6. 2012 proběhla na školní zahradě akce "**Letní soutěže**" pro děti ZŠ a MŠ

Petrohrad, jejich rodiče a další hosty. Děti se po zahájení akce rozběhly ke stanovištím s velkým nadšením. Soutěže byly velice napínavé. Plachetnice napnuly plachty a děti s napětím sledovaly svou malou lodičku, zda dopluje rychleji do svého cíle než ostatní.

Pláž zdobily dva slunečníky a děti fandily různě barevným lodičkám. Po šťastném doputí se děti vydaly lovit se zavázanýma očima cosi chundelatého do stanu a hádaly, jaké že plyšové zvířátko či postava se tam skrývá.

Děti si v rámci tohoto soutěžního odpoledne také zazpívaly, projely trasu na kolech a postavily z velkých polystyrénových desek přístřešek. Na dalším nejvíce oblíbeném stanovišti měly děti nelehký úkol, musely sáhnout do jednoho ze slizů různých barev. Za statečnost na ně čekala v rudé, zelené a modré hmotě neurčitelného původu zajímavá odměna. Poklady, které vylovily, si odnášely domů. Nechyběla ani sladká odměna v podobě dortu.

Na závěr celé akce proběhlo loučení budoucího prvňáčka se školkou a také s žáky 4. ročníku, kteří nás letos opustili odchodem na jiné školy do 5. tříd. Po „pasování“ a řádném pomalování dětí čísly příslušného vyššího ročníku dostaly všechny děti za účast na soutěžích balíček dárků.

Velice děkujeme celému pedagogickému sboru za skvělou organizaci, dále Lence Bláhové a Kateřině Huschinové za zajištění výborného dortu a občerstvení. Také jsme byly velice potěšeny velkou účastí rodičů a dalších hostů.

Kolektiv ZŠ a MŠ Petrohrad Vám přeje pěkné prožití letních dnů.

Mgr. Lenka Dlouhá

HURÁ, PRÁZDNINY JSOU TADY!

Po přečtení těchto článků si člověk náhle uvědomí, co všechno kromě základní a běžné výuky se s dětmi v naší škole připravuje, organizuje, chystá, provádí. Děti se s nadšením zapojují do nejrůznějších činností, které je určitě baví, jezdí na výlety, poznávají zajímavé lidi i místa. Je úžasné především to, že se na všech akcích podílí skutečně celá škola jako jedna rodina. Víím, že děti málokdy vyprávějí o tom, co se dělá ve škole, a tak doporučuji všem podívat se webové stránky a prohlédnout si obrovské množství fotografií, které jsou dokladem toho, že v petrohradské škole se pořád něco děje. Děkujeme všem, které nám napsaly své články, a když si pozorně přečtete jména autorek, zjistíte, že po odložení vařečky se do psaní dala i paní kuchařka. Děkujeme za práci pro děti a s dětmi, přejeme krásné léto a těšíme se na další zajímavé informace z naší školy.

VZPOMÍNKA NA PÁTERA JANA ZEMÁNKU

Dne 8. června 2012 zemřel ve věku 87 let páter Jan Zemánek. Pohřben byl 19. 6. 2012 v Tasovicích u Znojma.

Páter Zemánek působil několik let v našem kraji a byl představitelem typu kněze, který se dokázal vcítit do problémů svých farníků i ostatních občanů. Bydlel na faře v Malměřicích, kde konal pastorační činnost, ale staral se také o okolní kostely, zajížděl i do Petrohradu. Na konci šedesátých let učil náboženství na místní škole a to až do roku 1975, kdy tuto činnost odbor školství zarazil.

Rozhovor s ním kdekoliv k jakémukoliv tématu byl poučný a v nelehkých dobách uklidňující. Mnoho našich spoluobčanů pokřtil, oddal a také pohřbil. Jeho činnost ocenil v roce 2007 prezident Václav Klaus udělením státního vyznamenání při příležitosti oslavy vzniku republiky 28. října.

Já sám mu děkuji za pokřtění našich dětí, za rozloučení s mými prarodiči a hlavně za pomoc, kterou naší rodině poskytl při úmrtí dcery.

S přáním věčného odpočínutí
Ing. Petr Čapek

Páter Jan Zemánek se narodil 23. ledna 1925 v Drslavicích na Moravě. Dne 15. srpna 1943 složil první řeholní sliby. Na kněze byl vysvěcen v pohnuté době 20. listopadu 1949 v Obořišti. Jeho kněžská služba netrvala dlouho. V noci ze 13. na 14. dubna 1950 byl internován v centralizačním táboře na Králíkách. Od září 1950 až do konce roku 1953 byl u PTP. Pak prošel různými zaměstnáními, protože tehdejší komunistická moc mu nedovolila pastoračně působit. Jako kněz a řeholník byl věrný svému poslání i v době totality, a tak 15. prosince 1961 byl Krajským soudem v Brně odsouzen na 12 let. Po odvolání se k Nejvyššímu soudu v Praze byl trest zmírněn na 10 let. Svůj trest vykonával ve vězení na Mírově a ve Valdicích. Na svobodu byl propuštěn v roce 1965. Protože mu znovu nebyla umožněna oficiální pastorační činnost, dále pracoval v civilním zaměstnání. Po uvolnění režimu v období pražského jara dostává povolení k částečné výpomoci jako duchovní v rodné vesnici a okolí. Od roku 1969 dostal státní souhlas a odchází pracovat jako kněz do západních Čech. Působil na několika místech, zvláště v Podbořanech a v Malměřicích.

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ

„Naše náves – místo pro trávení volného času a občanského dialogu“

V sobotu 30. června děti z naší obce dostaly svůj slíbený dárek na prázdniny – místo, kde si budou moci hrát, často se setkávat s kamarády, trávit svůj volný čas. Protože se pod starými mohutnými stromy nacházejí lavičky, určitě si tam

rádi posedí a popovídají také ti generačně starší, a v tom je hlavní smysl vybudování tohoto místa – náves pro všechny.

Oficiální zahájení slavnosti provedla paní starostka Jitka Dondová, poděkovala všem za pomoc při uskutečnění projektu a pak se o samotný program postaraly děti z naší školy od těch nejmenších až po ty starší. Nejdříve nám předvedly společně se svými maminkami, jak tančí v kroužku zumbly, potom skupinka dětí nádherně zaspívala několik písniček a pak se svých nástrojů chopili

mladí muzikanti, kteří si říkají **Black Tears**. Po kulturním úvodu čekaly děti nejrůznější soutěže, které pro ně připravili ve spolupráci s obecním úřadem místní hasiči a pracovnice školy. Za získané body si děti mohly vybrat svou cenu.

Ti, kteří vše sledují ve stínu stromů, určitě nostalgicky vzpomínají na to, jak se kdysi na tomto místě krásně bruslilo na zamrzlé hladině rybníka. Ten se přebudoval na požární nádrž a nyní si děti mají kde hrát. Vývoj, který přináší změny, nelze zastavit. Vzpomínat se však může...

Z kroniky obce ...

Končí další školní rok. Škola v Kryrech oslavila 100 let od postavení budovy Obecné a měšťanské školy. V naší obci jsme podobné oslavy zažili v roce 2009. Chci proto dnešní příspěvek věnovat vývoji základního školství v našich zemích (a v tom i v naší obci) od dob Marie Terezie do roku 1945. Při tvorbě tohoto příspěvku jsem použil nejen archiv obecní kroniky, ale i článek Fr. Mokrese z Učitelských novin č. 33/2010.

V roce 1784 vydala Marie Terezie „Všeobecný školní řád“, který uzákonil školní docházku dětí od 6 do 12 let. V tomto řádu najdeme i větu: „Rádi bychom viděli, kdyby rodičové svých dětí ve věku 6 až 12 do školy posílali“.

V panství Petršpurském byla škola zřízena v roce 1786. Škola byla jednotřídní s německým vyučovacím jazykem a byla pro děti z Petršpurku, Chlumčan, Černčic a Bílence. Do otevření této školy mohly děti z Bílence chodit do školy v Jesenici, děti z Chlumčan a Petršpurku do školy ve Stebně a děti z Černčic do školy v Kryrech.

V roce 1805 byla škola přestěhována do domu, kde byla mateřská škola (již v té době měla naše obec předškolní zařízení) vedená jeptiškami z kláštera v Chebu (dnes čp. 7 v Petrohradě). Kde byla škola

do té doby, není doloženo. V roce 1858 byla zahájena stavba samostatné školní budovy na rozhraní Petršpurku a Chlumčan (později čp. 82). Stavbu financovalo na popud hraběnky Josefíny Černínové – Paarové panství Petršpurk. Tato budova sloužila školství až do 1978. V roce 1985 (v době, byla obec Petrohrad částí obce Kryry) byla budova zbořena.

Do roku 1869 se postupně pořizovaly soupisy dětí školou povinných a zřizovaly se školy. Roku 1869 byl v Rakousko-uherské monarchii přijat školský zákon, který zavedl nejen povinnou školní docházku, ale stanovil i sankce pro rodiče, kteří děti do školy neposílali. V rakouské části monarchie, a tedy i na území dnešní České republiky, byla školní docházka prodloužena na 8 let. Délka povinné školní

docházky i organizace škol byla v té době v Evropě špičková. V uherské části monarchie, tedy i na Slovensku, byla povinná docházka stále jen šestiletá. Slováci se osmileté docházky dočkali až v roce 1927 v době Československé republiky.

System školství doznal menších změn za první republiky. Byly například zakládány menšinové školy v oblastech, kde žily vedle sebe různé národnosti. Je nutno si uvědomit, že v tehdejším Československu žilo vedle Čechů a Slováků i několik milionů Němců, Maďarů, Rusínů a dalších menšin. V Černčicích, které si postavily svoji německou školu v roce 1908, byla v roce 1919 zřízena státní menšinová česká škola. Vznikla nástavbou na budovu

německé školy. Škola byla určena pro české děti z Černčic, Petrohradu, Bílence, Stebna a Mukoděl. Tato škola měla od roku 1928 svoji pobočku i v Petrohradě. Soužití obou škol v Černčicích skončilo dnem, kdy Sudety zabralo nacistické Německo a česká škola byla ihned uzavřena a česká žákovská a učitelská knihovna spálena na dvoře školy příslušníky a sympatizanty henleinovců.

Po válce v roce 1945 byly německé školy uzavřeny a všechny budovy škol převzalo české školství. V Petrohradě i v Černčicích školy začaly pracovat k 1. září 1945. Bílenecké děti chodily do školy v Petrohradě.

RNDr. V. Špilar, kronikář

KRYRSKÁ ŠKOLA OSLAVILA STO LET

PŘI TÉTO MIMOŘÁDNÉ PŘÍLEŽITOSTI BYL VE ŠKOLE VYDÁN LITERÁRNÍ SBORNÍK OBSAHUJÍCÍ LITERÁRNÍ A VÝTVARNÉ PRÁCE NAŠICH DĚTÍ. VYBÍRÁM Z JEHO STRÁNEK NĚKTERÉ PŘÍSPĚVKY ŽÁKŮ A ŽÁKYŇ POCHÁZEJÍCÍCH Z NAŠÍ OBCE.

SVĚT KOLEM NÁS

Simona Dondová

***PŘÍRODA JE JAKO KVĚT,
PŘED OČIMA ROSTE HNED.
VŠIMNI SI, ŽE BEZ PŘÍRODY
NENÍ SVĚT
TAK KRÁSNÝ JAKO TEĎ.***

BACULKA

Adam Jurča

Máme doma kocourka,
říkáme mu Baculka.
Je to náš mazlíček.
Říkáme mu Bártíček.
Občas, Bárte, zazlobíš,
ale přitom pořád jíš.

PAVLÍNA PEKARČÍKOVÁ

NA CO SE NEZAPOMÍNÁ

Kateřina Černá

Už jsem v deváté třídě, a tak si začínám pomalu a jistě shromažďovat své vzpomínky a zážitky, které jsem zde prožila.

Jsou to věci, na které se nezapomíná. Ať to jsou třídní akce, školní výlety, přestávky, polední pauzy, ale nejvíce si budu pamatovat z hodin. Nelze se nezmínit o učitelích. Byli zde ti, co nás mnohem naučili, ale i ti, na které nemám dobré vzpomínky.

Až budu na nějaké střední škole a někdo se mě zeptá, jaká byla moje základní škola, odpovím v pozitivním smyslu, neboť skutečně se nic zlého nedá říci. Nejraději budu vzpomínat na bývalého pana ředitele, Mgr. Kamila Krause. Je to člověk, který mi vždy pomohl, především když jsem přišla z Petrohradu do čtvrté třídy. Je to člověk, který mě nevyhnal ze dveří, ale naopak mi vždy vyšel vstříc. Nikdy na tak skvělého

člověka nezapomenu a vždy mu budu něco dlužná.

Naše třída byla vždy taková, že jsme se na všem shodli. Nechci psát o urážkách, hádkách, neboť chci vzpomínat především na to pěkné. Hlavně na naše výlety, kde jsem si vždy ráda povídala se svou kamarádkou, svěřovala jsem se jí... I když už ten vztah mezi námi není takový, tak ji mám ráda a doufám, že ona to ví. Té legrace, co jsme si užili – to se ani nedá popsat, ať už někdo perlil nebo udělal nějaký trapas.

Kamarádi ve škole? Teď jsem si nejbližší asi s osmáky. Zřejmě je to tím, že už letos odcházím a je mezi námi nějaké pouto. Na tu třídu budu také dlouho vzpomínat.

Zatímco píši tuto práci, rozhlížím se po třídě. Vidím ty spokojené tváře, které mi zanedlouho budou strašně moc chybět. Víím, v poslední době jsme se spolu neměli nejlépe, ale hod'me to všichni za hlavu, odpusťme si a zapomeňme.

Právě jsem si vzpomněla na kroužky, které jsem navštěvovala. Šachy, ty jsem moc neuměla, ale pan Melník se mnou neztrácel trpělivost a tuto klidnou činnost mě naučil. Také jsem chodila se svou kamarádkou do tanečního kroužku.

Vidíte, těch vzpomínek je opravdu hodně a já za ně vděčím naší škole a všem lidem, kteří do ní chodí.

Svůj život jsem si rozdělila do čtyř kapitol a moje první kapitola, která zněla – dokončit základní školu – se uzavírá. I když si moc přeji, aby tato část nikdy neskončila, tak přesto musí.

„Takový je život,“ řekl klaun a namaloval si úsměv. Vůbec si nedokážu představit, že už nikdy nenastoupím do autobusu s pocitem, že opět uvidím své skvělé kamarády, kteří mě celá léta podporovali, učitelky, které mě hodně naučily. Proč jsem zjistila až teď, jak moc mi na všech záleží? Proč až teď, když musím odejít? Musím jít dál... S pocitem, že jsem ty lidi vůbec poznala a že jsem s nimi mnoho prožila. Jak je to v té písničce? Všechno hezký jednou končí a něco začíná...Kdo tu píseň zná, ví, jak je její obsah pravdivý.

Vám všem, kteří mě znáte, chci za vše poděkovat. Za to, že jste mě mnohokrát postavili na nohy, i když si sami toho nejste vědomi, za to, že jste ze mě udělali to, co jsem – dívku, která úspěšně absolvovala základní školu.

Chci poděkovat i za to, že jste mě toho hodně naučili, ale čeho si vážím nejvíce, je to, že jste mi ukázali, jak to na tomto světě chodí. Vaše zkušenosti mě opravdu hodně naučily. Možná si říkáte, jak bláznivě jsem se rozepsala, ale určitě nevíte, jak se mi tím ulevilo, jak mi to psaní pomohlo. Věřte, že tohle není vše, co nosím na srdci, protože této škole patří moje srdce celé.

Každý rok se opakuje stejná tradice – žáci z posledních ročníků odcházejí, mou povinností je také odejít, ale nebudu odcházet s hlavou sklopenou, naopak hlavu vzhůru a úsměv na tváři. Naše škola slaví svých sto let, proto i já jí přeji mnoho dalších roků, protože chci, aby i ostatní žáci v ní zažili řadu krásných zážitků a měli na co vzpomínat.

VERONIKA
JAMBOROVÁ, ŽÁKYNĚ
PÁTÉ TŘÍDY,
NAKRESLILA TO, CO JÍ
BAVÍ.

POZVÁNKA

BÍLENECKÝ KORBEL

v sobotu 28. července od 13 hodin

hudební skupina **BLACK TEARS**

SOUTĚŽE PRO DĚTI O CENY

PIVNÍ KLÁNÍ

OBČERSTVENÍ

(DOMÁCÍ KOLÁČE, DOBROTY NA GRILU)

VEČERNÍ TANEČNÍ ZÁBAVA NA TRÁVĚ

PARADOKSY

Obec Petrohrad

Usnesení

ze 17. řádného zasedání Zastupitelstva Obce Petrohrad konaného dne 18. června 2012

- 01/17/2012 Zastupitelstvo obce schvaluje program zasedání tak, jak byl předložen starostkou.
- 02/17/2012 Zastupitelstvo obce schvaluje Dodatek č.2 Smlouvy o dílo č.420-11 uzavřené mezi Obcí Petrohrad a Stavební společností Jaroslav Oršuliak a.s.
- 03/17/2012 Zastupitelstvo obce schvaluje záměr odkoupení části stavební parcely č. 11/3 – zastavěná plocha o přibližné výměře 300 m² v k.ú. Černčice u Petrohradu za cenu 60,-Kč/m², veškeré náklady související s koupí pozemku hradí kupující.
- 04/17/2012 Zastupitelstvo obce schvaluje Závěrečný účet Obce Petrohrad za rok 2011 bez výhrad.

RNDr. Václav Špilar
zastupitel Obce Petrohrad

Jitka Dondová
starostka Obce Petrohrad

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní výročí v červnu a v červenci 2012

Danuše Jeřábková - Černčice
Erna Ullmannová - Petrohrad
Antonín Lukáš - Petrohrad
Zdeněk Henlín - Petrohrad
Soňa Slavatová - Petrohrad
Mária Filipová - Černčice
Gerta Kovaříková - Petrohrad
Marie Benešová - Černčice

Pšenička Josef - Petrohrad
Hlavín Václav - Petrohrad
Bláhová Květuška - Petrohrad
Provázková Vlasta - Bílenec

Narození:

Kenderešová Aneta - Černčice
Köröší Jakub - Petrohrad

Úmrtí:

Vinš Zdeněk - Petrohrad

LUNARIA, měsíčník Obce Petrohrad

Redakce: Marie Vránová, Ivana Hůrková, Eva Učíková, Lada Tomanová

Adresa: Obecní úřad Petrohrad, Petrohrad 146, 439 85

Kontakty: tel./fax : 415 219 020 e-mail: obec.petrohrad@iol.cz

lunaria.petrohrad@seznam.cz